

φραγκοπαναγιά

φραγκοπαναγιά, η, ουσ. [<Φράγκος + Παναγιά], (ειρωνικά) γυναίκα που προσποιείται τη σεμνή, την αθώα: «μας έκανε την πιστή και την τίμια, αλλά η φραγκοπαναγιά πήγε και τα 'φτιασε με τον άντρα της φίλης της». Από το στιλ της καθολικής αγιογραφίας και γλυπτικής, που παριστάνει την Παναγία σεμνή και χαμηλοβλεπούσα. Ισχύει και για άντρα· βλ. και λ. σιγανοπαπαδιά·

- *κάθεται σαν φραγκοπαναγιά*, κάθεται κάπου σεμνά και συνεσταλμένα ή προσποιείται τη σεμνή και συνεσταλμένη: «μ' εκείνη θέλω να σε κάνω προξενιό που κάθεται σαν φραγκοπαναγιά || εκείνη που κάθεται σαν φραγκοπαναγιά είναι που ρίχτηκε στον άντρα της φίλης της;»·

- *κάνω τη φραγκοπαναγιά*, προσποιούμαι τη σεμνή ή την αθώα: «όσες κάνουν τη φραγκοπαναγιά, είναι κάτι κουμάσια, Θεός να σε φυλάει!». Ισχύει και για άντρα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας